

digen, bewerende, dat de (enkele, vele) artsen de R. V. B.-patiënten met een ziekenfondsreceptje naar de apotheek sturen om verbandstoffen te halen. Weliswaar zijn de apothekers nog steeds in gebreke gebleven met de stukken te bewijzen, dat inderdaad de (enkele, vele) artsen zich aan het genoemde ernstige, hoogst laakbare en zelfs strafbare feit hebben schuldig gemaakt, maar zij handhaven hun in het publiek geuite en op schrift gestelde beschuldiging. Het doet hier ook weinig ter zake, of de beschuldiging waarheid bevat of niet. Het uiten van deze beschuldiging en het handhaven ervan is een typisch staaltje van de onwelwillende, wantrouwende verhouding tusschen artsen en apothekers. En wat doen de artsen zal men vragen: Zij zwijgen!"

Tot zoover het aangehaalde artikel. Nu vraag ik, of wij zullen blijven zwijgen, nu het tegenwoordig zóóver is gekomen, dat men onder een opschrift als bovengenoemd dergelijke uitdrukkingen kan vinden. Wordt het niet zachtjes aan tijd, ten minste deze beschuldiging eens bij den kop te pakken en met de stukken te gaan onderzoeken? Het kan, dunkt mij, trots onaangenaamheden, tot een zuiverder toestand leiden en er zouden, naar gelang van de resultaten van een dergelijk onderzoek, maatregelen genomen kunnen worden tegen beschuldigers of beschuldigten. Het zal misschien moeilijk zijn, want als beschuldigers treden blijkbaar op „de apothekers" (tusschen twee haakjes: neemt elke apotheker afzonderlijk een en ander voor zijn verantwoording?). Maar deze moeite mag m. i. wel genomen worden voor de artsen, die eerlijk zijn.

Rotterdam, 9 November 1921.

H. E. MOLEMA.

DE EENHOORN IN DEN BIJBEL.

Op bldz 2305 deelt VAN ANDEL mede, dat het boek JOB van den eenhoorn spreekt. Dit is echter alleen het geval in sommige vertalingen. Welk dier dáár met *réjm*, elders met *reejm* of *reëm* wordt bedoeld, is niet bekend. Een machtig dier moet het wel zijn, maar het woord met eenhoorn, of zooals anderen met woudstier, buffel of steenbok te vertalen, heeft geen zin. Men zou kunnen denken aan een dier met één hoorn op grond van Ps. XCII, 11: „en Gij verheft mijn hoorn (d. i. verhoogt mijn kracht) als (dien van) een *reëjm*", als niet Deuter. XXXIII, 17 sprak van: „en horens van een *reëm* zijn zijn horens". Het is dus het veiligst, den eenhoorn maar in het midden te laten.

Amsterdam, November 1921.

H. PINKHOF.

CHININEVERSCHAFFING BIJ MALARIA.

De geneeskundige inspecteur van de volksgezondheid te Utrecht doet mededeeling van verlaagden prijs der chininetabletten. Is de malaria-bestrijding hiermede gebaat?

De verstrekte tabletten toch voldoen niet aan den hoofdeisch, dien men moet stellen. SCHOO zegt terecht in zijn bekende werk over malaria op bldz. 293: „Bij gebruik van de tabletten moet vooral gelet worden op spoedig uiteenvallen. Indien ze in water gelegd worden, moeten ze na één minuut totaal uiteengevallen zijn".

ALDERSHOFF probeere dat eens met de in Noord-Holland verstrekte tabletten. Een rustig uurtje is er wel voor noodig en dan is het doel nog niet bereikt. Malariabestrijding eischt chinine, doch dan ook werkzame chinine en geen tabletten of pillen, die geen uitwerking hebben. Het publiek verliest anders het vertrouwen in het middel, de patiënt geneest niet en blijft zodoende een bron van besmetting voor zijn omgeving.

De malariabestrijding bepaalt zich hier tot het vangen van muskieten; het resultaat van deze bestrijding is meer dan treurig. Laat men dan niet daarnaast nog voor weinig geld geneesmiddelen geven, die niet aan de eischen voldoen. Want dan wordt het nog treuriger.

Purmerend, 8 November 1921.

TH. H. M. PLATTE,